

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Το νόημα της εορτής των Χριστουγέννων συνοψίζει πολύ εύστοχα και ο Μέγας Αθανάσιος σε μια μόνο φράση: ο Θεός έγινε άνθρωπος, «ίνα ημείς θεοποιηθώμεν». Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος Θεός κατά χάρη. Ο Θεός προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, για να την αγιάσει και να τη θεώσει. Χρειάζεται όμως και ο άνθρωπος να κοιτάξει προς τα ψηλά, να απλώσει το χέρι του προς τον Κύριο μας. Χρειάζεται επίσης και κίνηση αγάπης προς τον ταλαιπωρημένο συνάνθρωπό μας. Άλλωστε τα Χριστούγεννα είναι γιορτή αγάπης. Της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο, που μας καλεί και εμάς σε εκδήλωση της αγάπης μας προς τον αδελφό μας

Ο Μέγας Βασίλειος θαυμάζοντας το γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού, θέτει στο στόμα της Παναγίας τα ακόλουθα λόγια: «Πως να Σε ονομάσω εγώ, θαυμαστό μου βρέφος; Τι θνητό όνομα να δώσω στον καρπό του Αγίου Πνεύματος; Να Σου προσφέρω θυμιάμα ή γάλα; Έχεις ανάγκη από τις μητρικές μου φροντίδες, ή να πέσω στα πόδια Σου και να Σε λατρεύω; Τι ανεξήγητη αντίθεση; Ο ουρανός είναι ο θρόνος Σου κι εγώ σε τοποθέτησα στα γόνατα μου. Σε βλέπω στην γη κι όμως δεν άφησες τον ουρανό. Ο ουρανός είναι εκεί, όπου ευρίσκεσαι Εσύ». Την απορία και την έκπληξη της Παναγίας συμμερίζεται και άγιος Βασίλειος. Και προσπαθώντας να βρει το μυστικό που πέτυχε την ένωση τόσο αντιθέτων πραγμάτων, καταλήγει ότι είναι Η ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ!

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΕΤΟΣ 6^ο * ΤΕΥΧΟΣ 17^ο * ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

Έδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική

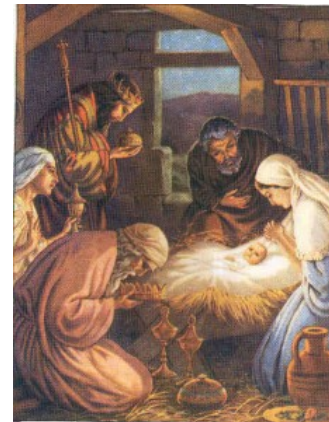
Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Συντονιστήτε στον Εκκλησιαστικό Ραδιο Σταθμό στα 91.2

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 6^ο * ΤΕΥΧΟΣ 17^ο * ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

Ασφαλώς τα Χριστούγεννα έχουν νόημα βαθειά πνευματικό, άγιο και σωτήριο. Γιατί μ' αυτά δεν εορτάζουμε ένα οποιοδήποτε γεγονός, αλλά την ίδια την εμφάνιση, με σάρκα και οστά του Θεού στη γη κι ανάμεσά μας.

Ο Θεός ένωσε την δική μας ανθρώπινη φύση με τη δική Του τη Θεϊκή.

Έτσι έχουμε την εμφάνιση του Θεανθρώπου στην ιστορία. Την ένωση του κτιστού πλάσματος, με τον ίδιο τον Άκτιστο Πλάστη και Θεό. Σκοπός δε αυτής της Θείας παρέμβασης, είναι η Θέωση του ανθρώπου. Οπότε με τα Χριστούγεννα δεν κάνουμε τίποτ' άλλο τελικά, απ' το να ζούμε την αναδημιουργία μας, την ανάπλασή μας απ' το κατάντημα στο οποίο μας οδήγησε η αμαρτία, ώστε να επανέλθουμε πάλι στην προτέρα μας κατάσταση.

Να γιατί το μήνυμα των Χριστουγέννων, είναι το πλέον χαρμόσυνο και τόσο ελπιδοφόρο άγγελμα της ιστορίας. Συνεπώς, όταν αποδίδουμε στα Χριστούγεννα το πραγματικό τους νόημα, κι όταν τα εορτάζουμε όπως πρέπει, δηλαδή πνευματικά, τότε επιτυγχάνεται και ο μέγας σκοπός της ενανθρώπισης του Θεού, δηλαδή η ένωση μας με Αυτόν, η Θέωσή μας, και καταργείται το έργο του διαβόλου, ακυρώνονται τα σκοτεινά σχέδιά του, απομονώνεται, χάνεται απ' τη ζωή μας!

Είναι επόμενο, λοιπόν, όπως ο διάβολος πολέμησε του Χριστού τη γέννηση, ως γεγονός, (απ' το να μη βρίσκεται πανάρετη γυναίκα για να

αξιωθεί να γίνει μητέρα Του πράγμα που έγινε τελικά με την Παναγία, ως τους διωγμούς με τη σφαγή των νηπίων απ' τον Ηρώδη), έτσι την πολεμά έκτοτε, ως εορτή.

Πάρα πολλά έγιναν στο πέρασμα των αιώνων, που δεν είναι δυνατό να εξιστορήσουμε. Θα αναφέρουμε μόνο ένα από αυτά· **την χειρότερη πολεμική όλων, την εκκοσμίκευση των Χριστουγέννων!**

Πρόκειται για εορτασμό όχι με τρόπο πνευματικό, όπως τον αναφέραμε, αλλά εντελώς κοσμικό... Έναν τρόπο που μεταβάλλει το μέγα υπερκόσμιο γεγονός, σε εγκόσμιο και καθαρά υλιστικό!

Ούτε λόγος να γίνεται για πνευματική προετοιμασία, δηλαδή νηστεία, κάθαρση, μετάνοια, Θεία Λειτουργία, αλλά και έμπρακτη αγάπη, καλοσύνη, ελεημοσύνη και στοργή στον συνάνθρωπο, για σκέψεις και αποφάσεις πνευματικές.

Λόγος να γίνεται μονάχα για τα χωρίς νόημα πράγματα, τα πλούσια φαγητά, τα γλέντια, τους χορούς, τα ξενύχτια, τα ταξίδια και μάλιστα τα εξωτικά, τα δώρα, τις χαρτοπαιξίες, τα πάσης μορφής θεάματα και διασκεδάσεις, τις κάθε είδους απολαύσεις και ηδονές! Όλα τους τόσο κοσμικά, όλα τους αντιχριστιανικά, όλα τους άρρωστες πλευρές μιας ξεπεσμένης ζωής, και όχι της Ουράνιας Ζωής που ζητά από μας ο Χριστός. Καμμιά σχέση με τον Θεοπρεπή εορτασμό, όπως τον ορίζει η χριστιανική παράδοση.

Φτάσαμε να κατανοούμε πως έρχονται Χριστούγεννα, από τις στολισμένες βιτρίνες των εμπορών, από τα φωτάκια που των δένδρων της δημαρχίας, απ' τα έλατα που πωλούνται στους δρόμους, από κάποιες προσκλήσεις σε τραπέζια και τα λεγόμενα «**εορταστικά**» προγράμματα γελοιοτήτας της τηλεόρασης, δηλαδή τις ψυχοπάθειας του σύγχρονου κόσμου...

Οπότε μιλάμε για απολυτοποίηση της ύλης, για την άκρατη κοσμικότητα, για την απόρριψη κάθε πνευματικής πλευράς των πραγμάτων. Μιλάμε για Χριστούγεννα χωρίς Χριστό!

Τα υλικά αγαθά, με λογική και μέτρο και στο βαθμό που μας είναι απαραίτητα, δεν τα απορρίπτουμε βέβαια. Όπως είχε δηλώσει σε συνέντευξή του ο μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος «και τα λαμπάκια και το δέντρο καλά είναι, μη μένουμε

όμως μόνο σ' αυτά»!

Ο Ε. Μορέν στο βιβλίο του «Πνεύμα των καιρών» αναφέρει πολύ εύστοχα: «Η ζωή δεν μπορεί να καταναλώσει τα πάντα και η καταναλωτική κοινωνία δεν μπορεί ούτε και θα μπορέσει ποτέ να δώσει τα πάντα»! Λοιπόν, ας γιορτάσουμε όσο καλύτερα μπορούμε πνευματικά τα Χριστούγεννα. Μας είναι απαραίτητη η ευφροσύνη τους. Αυτό το προάγγελμα της Ουράνιας Βασιλείας. Αυτή η απόδειξη ότι μέσα μας ο Χριστός γεννήθηκε...

Ωδη ζ'

*Τώ παντάνακτος εξεφάυλισαν πόθω,
Απλητα θυμαίνοντος ηγκιστρωμένοι,
Παιδες τυράννου δύσθεον
γλωσσαλγίαν,
Οίς είκαθε πύρ άσπετον, τώ Δεσπότη,
Λέγουσιν, Εις αιώνας ευλογητός εί.*

Ερμηνεία: Οι τρεις Παιδες (Ανανίας, Αζαρίας και Μισαήλ) αγκιστρωμένοι (προσδεδεμένοι) στην αγάπη) του παμβασιλέως Χρίστου, εξεφάυλισαν (κατεφρόνησαν) την κακόθεη, βλάσφημη διαταγή που προξενούσε φόβο του τυράννου Ναβουχοδονόσορα, ο οποίος ήταν υπερβολικά θυμωμένος.

Σε τούτους (τους τρεις Παιδες) υποχώρησε η απερίγραπτη, η ανείπωτη φωτιά της καμίνου, οι όποιοι έψαλλαν στον Δεσπότη Χριστό: Στους αιώνες των αιώνων είσαι ευλογημένος.

Ωδή η'. Μήτραν αφλέκτως εικονίζουσι όρης, Οι τής παλαιάς πυρπολούμενοι νέοι, Υπερφυώς κύουσαν, εσφραγισμένην. Αμφω δέ δρώσα, θαυματουργία μία, Λαούς προς ύμνον εξανίστησι χάρις.

Ερμηνεία:

Οι νέοι (τρεις Παιδες) οι αναφερόμενοι στην Παλαιά Διαθήκη, οι οποίοι επυρπολούντο (μέσα στην κάμινο του πυρός) χωρίς να κατακαίονται, απεικόνιζαν την μήτρα της Παρθένου, η οποία υπερφυσικά συνέλαβε και εγέννησε και έμεινε πάλι σφραγισμένη και κλεισμένη. Η θεία Χάρις δε και τα δύο αυτά θαύματα αφού ενήργησε με μία θαυματουργική δύναμη, διεγείρει (ξεσηκώνει) τους πιστούς λαούς στο να υμνούν τον Θεό (που ενεργεί τέτοια τέρατα και θαύματα).